

tingsmand Hauge udtalte med Hensyn til de knappe Rationer i andre Lande. Hr. Hauge nævnedes Østerrig, hvorledes vi har set i Telegrammerne, at man dør i den kommende Tid skal ned paa mindre end en Trediedel af den Brødration, vi faar her i Landet. Jeg synes, at denne Tale, som her er holdt netop af en Socialdemokrat, burde holdes til de mange Demonstranter, vi har her den ene Dag efter den anden, for at gøre dem opmærksomme paa, ingenlunde at de faar for store eller rigelige Portioner, men hvordan det ser ud i andre Lande under de ulykkelige Forhold, som hele Europa lider under. Jeg synes, det var ønskeligt, at det blev sagt klart og tydeligt, at vi maa prise os lykkelige for, at vi faar saa store Portioner, som vi faar her i Landet.

Der er foretaget en Beregning over Bekostningen ved den Foranstaltning, der her er Tale om: at stille Kød til Raadighed til Komplettering af Flæskeforsyningen, og af Motiverne fremgaar det, at den vil koste 680'000 Kr. ugentlig minus de 280'000 Kr., som Afgiften paa 14 Øre pr. kg vil indbringe. Nu er jeg fuldstændig enig med Folketingsmand Pinstrup i hans Udtalelse om de 5'000 Kreaturer til Eksport, at dette Tal desværre ikke holder Stik. Vi har vistnok allesammen — og ikke mindst Landbrugerne — et Indtryk af, at den Reduktion, der nødvendigvis maa finde Sted i den kommende Tid, vil blive særdeles betydelig. Hvis man skulde nævne et Tal, vilde det nærme sig det dobbelte, altsaa snarere 10'000 end 5'000. For saa vidt man fastsætter en Afgift af 14 Øre pr. kg, vil det altsaa faktisk betyde, at Landbruget kommer til at betale — det kan man nu en Gang ikke komme uden om — omtrent hvad hele Kødrationeringen kommer til at koste. Hvis man f. Eks. regner med 9'000 Kreaturer a 60 Kr., bliver det 540'000 Kr., og hele Foranstaltningen vil koste ca. 680'000 Kr. Jeg tror, at de allerfleste Landbrugere vil finde det urigtigt netop nu for Tiden at forhøje Eksportafgiften til det dobbelte. Lad os tænke, os at en Mand, der i Øjeblikket ejer 10 Køer — naturligvis kan der ikke fremhæves noget normalt, som vil ske over hele Landet, men Eksemplet kan ikke være rent galt — maa bringe sin Besætning ned til 7 Køer. Vilde det saa være rigtigt, fordi han er nødt til at sælge de 3 af de 10 Køer, at lade ham betale til Staten den meget betydelige Afgift, som han skal udrede efter det foreliggende Forslag? Nej, jeg tror, vi maa blive staaende ved de 7

Øre. Jeg tror, at man fra Landbrugets Side finder det Beløb passende.

Vi ved heller ikke, hvad der vil ske i kommende Tider. Naar vi kommer hen i Juli Maaned, skal der igen optages Forhandlinger baade med de tyske Myndigheder og de andre Lande, der forsyner sig med Kød her, og saa er der ingen, som kan garantere, hvilke Priser man kan opnaa efter 1. August. Ogsaa det bidrager til, at man maa være en Smule varsom. I det hele er det en Fordring, Landbruget stiller ogsaa med Hensyn til denne Produktion, at vi maa søge at faa saa stor Stabilitet som muligt. Jeg tror ikke, at Landbruget absolut ønsker de højeste Priser, men derimod at komme ind i nogenlunde stabile Forhold, saa at man ikke skal risikere at staa overfor saa den ene og saa den anden Foranstaltning, som bidrager til, at Priserne varierer meget betydeligt. Det er naturligvis altid en Skønssag, om man skal gaa til 7 Øre eller et Par Øre højere, men det forekommer mig, at man nu skulde blive ved de 7. Hvorvidt denne Afgift saa skal blive staaende, efter at Gyldigheden af denne Lov er udløbet, er et Spørgsmaal for sig. Jeg synes, at man skal tage det ganske praktisk, saa at man til den Tid ser, hvorledes Prisen er paa Kød. Hvis der er gode Priser, antager jeg, at der ikke fra Landbrugets Side vil være noget i Vejen for, at de 7 Øre bliver staaende, men hvis Priserne er stærkt nedadgaaende, er der vel Mulighed for, at man gennem Forhandling kan faa foretaget en Ændring.

Med Hensyn til Overprisen, mente Hr. Hauge, at den, der var forlangt af Flertallet indenfor Landbrugsudvalget, var alt for rigelig. Det staar for mig som et Spørgsmaal, om man i det hele behøver at fastsætte noget i den Henseende; om man ikke roligt kan overlade til Slagterne og til dem, der sælger og køber paa Markederne, at bestemme, hvor meget de vil give for Kreaturerne. Man maa huske paa, at det, der danner Grundlaget for Prisen her i Landet, selvfølgelig er Eksportprisen. Naar denne nedsættes med 10 Øre, vil dermed Prisen paa det indenlandske Marked ogsaa falde med 10 Øre. Jeg tror, at man i det hele taget kan gaa ud fra, at de, der køber paa Markederne, i særlig Grad Slagterne, altid vil forstaa, selv om de undertiden maa give en ret betydelig Overpris, at købe de Kreaturer, der er de bedste Dyr til Slagtning og giver de bedste Stykker Kød.

Det ærede Medlem udtalte endvidere,